

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne * 09.06.2015
samosoudcem JUDr. Tomášem Jurečkem takto: * 15.09.2015

V [REDACTED] **H** [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], finanční poradce, bytem [REDACTED],

je vinen, že

ve dnech 5.10.2014 (19:27:19 hod.) a 8.10.2014 (10:27:01 hod.), prostřednictvím veřejné internetové sítě, na serveru www.nazkusenou.cz v diskusním fóru označeném jako "Práce v zahraničí / Agentura Europe Way", kdy vystupoval pod přezdívkou "[REDACTED]" a "[REDACTED]", uveřejnil vědomě nepravdivé informace, se záměrem zákeřně poškodit B [REDACTED] L [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], okr. P [REDACTED], spočívající ve sdělení, že B [REDACTED] L [REDACTED] je podvodník, který v souvislosti se svojí výdělečnou činností jako správce počítačových sítí ([REDACTED]), podvádí a falšuje podpisy lidí v úmyslu je poškodit, přičemž předmětné příspěvky do diskuze přidal z IP adresy [REDACTED], kdy se jedná o IP adresu, která je registrovaná na společnost A [REDACTED] S [REDACTED], s.r.o., adresa [REDACTED], tj. společnost, ve které obviněný působí na pozici jednatele a je jediným, kdo využívá počítačové sestavy připojené do veřejné internetové sítě na výše uváděné IP adrese, čímž poškozeného B [REDACTED] L [REDACTED] poškodil na cti a dobré pověsti,

tedy

o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrožit jeho vážnost u spoluobčanů a poškodit jej v zaměstnání, kdy uvedený čin spáchal veřejně přístupnou počítačovou sítí,

čímž spáchal

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku, za uvedený přečin a sbíhající se přečiny krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku, porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9(devět) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu v trvání 18(osmnáct) měsíců.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu uložený rozsudkem Okresního soudu Praha – západ ze dne 7.1.2015, č.j. 2T 152/2014-121, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

Po provedeném dokazování dospěl soud ke shora rozvedeným závěrům, když dle zjištění soudu bylo bez jakýchkoli pochybností prokázáno spáchání celého rozsahu žalované trestné činnosti obžalovaným, a to na základě níže uvedených skutečností:

Soud předně podotýká, že se věci obžalovaného zabývá opakovaně. Rozsudkem ze dne 9.6.2015 uznal obžalovaného vinným shora popsáním jednáním, a to v hlavním líčení, které provedl v jeho nepřítomnosti, když uzavřel, že tím, že hlavní líčení provede v nepřítomnosti obžalovaného, nebudou zkrácena jeho procesní práva, a proto konal hlavní líčení v jeho nepřítomnosti, neboť obžalovaný se k hlavnímu líčení přes řádně vykázané doručení předvolání nedostavil s omluvou pro špatný zdravotní stav, který však obžalovanému, jak sám k dotazu soudu uvedl, nebrání v účasti u hlavního líčení, pouze se mu nehodí termín hlavního líčení.

Tento procesní postup nebyl odvolacím soudem shledán zákonným, neboť krajský soud ve svém usnesení ze dne 28.7.2015 pod č.j. 13To 302/2015 -117 uvedl, že obžalovaný dal jednoznačně najevo, že hodlá využít svého zákonného práva zúčastnit se hlavního líčení a v něm uplatnit i právo na obhajobu, avšak v účasti na hlavním líčení mu bránily důvody zdravotní, pro které byl v pracovní neschopnosti, během níž musel absolvovat i lékařská vyšetření. Proto se řádně omluvil a požádal o odročení hlavního líčení. Na tom ani podle odvolacího soudu nic nemění, že měl pracovníci okresního soudu po telefonu sdělit, že zdravotní stav by jeho účast dovoloval, neboť současně též sdělil, že na den, kdy se hlavní líčení koná, je objednaná lékařská vyšetření, která jak je obecně známo, bývají součástí léčby pacienta v době pracovní neschopnosti. Bylo proto na místě, aby okresní soud obžalovaného z účasti u hlavního líčení dne 9.6.2015 nejen omluvil, ale též hlavní líčení odročil na jiný termín.

Soud tedy provedl dokazování znovu v rozsahu nezbytném pro meritorní rozhodnutí, když dal možnost obžalovanému, který v přípravném řízení nevypovídal, aby se k věci vyjádřil.

Před soudem obžalovaný jen stručně popřel jednání, pro které byl postaven před soud, když uvedl, že to neudělal a je to účelové od poškozeného L■■■■. Dne 5.10.2014 v uvedenou hodinu nebyl na ulici ■■■■, dne 6.10.2014 přítomen byl, do 8.10.2014 měl školení, kde byla přítomna i svědkyně P■■■■ a další jím navržení svědci. Dne 8.10.2014 seděl poškozený L■■■ ve svém autě Citroen Picasso na vyhrazeném místě pro atlety pod okny jeho kanceláře.

K dotazu soudu pak doplnil, že v agentuře S■■■■ s.r.o. má přístup do počítačové sítě on a několik dalších lidí, kterým dal přístup i poškozený L■■■. Podle jeho mínění má poškozený přístup z uvedené IP adresy na internet a takto sám sebe účelově obvinil.

V průběhu dokazování rovněž obžalovaný uvedl, že poškozený zfalšoval podpisy na smlouvách s mobilními operátory, pokud šlo o jeho a poškozeného společné podnikání.

Již samotnou obhajobu obžalovaného soud hodnotí jako naprosto nevěrohodnou. Předně je třeba uvést, že vysvětlení obžalovaného o tom, že poškozený sám sebe účelově obvinil na internetu z podvodných praktik při podnikání, aby tím obžalovaného poškodil a nedůvodně přivodil jeho trestní stíhání, je poněkud absurdní. Poškozený přeci nemohl v uvedené době najisto vědět, že jeho trestní oznámení bude mít u policejního orgánu naději na úspěch a obžalovaný bude z popsání jednání skutečně obviněn, když již samotným zveřejněním uvedených skutečností (fakt jejich zveřejnění obžalovaný ani nepopírá), byl B■■■■ L■■■ v očích veřejnosti poškozen, když byl označen za podvodníka, který falšuje podpisy lidí v úmyslu je poškodit. Sám obžalovaný pak před soudem obviňuje poškozeného z falšování podpisů na smlouvách s jejich obchodními partnery a byl tedy tímto motivován (vedle nedobrých vzájemných vztahů s poškozeným) k tomu, aby si počínal tak, jak soud zjistil z provedeného dokazování, když motivace poškozeného obvinil sebe sama v této věci, jak bylo uvedeno shora, zcela chybí. Lze tedy uzavřít, že obhajoba obžalovaného o tom, že poškozený falšuje podpisy na smlouvách, je de facto v souladu se sděleními, která byla v internetové diskusi na adresu poškozeného uvedena. Obžalovanému rovněž patrně uniklo, že nepravdivé údaje o poškozeném nebyly na internetovou síť umístěny jen dne 8.10.2014, kdy se měl poškozený nacházet před kanceláří obžalovaného, ale jak soud zjistil i dne 5.10.2014, aniž by bylo obžalovaným osvětleno, jakým způsobem poškozený, na rozdíl ode dne 8.10.2014, pomluvy sebe sama na internet z uvedené IP adresy počítače obžalovaného umístil. Jistě nelze zcela vyvrátit, že je technicky nemožné za podmínky, je-li v kanceláři obžalovaného instalována místní síť wifi s ADSL modemem připojeným na pevnou linku, aby osoba znalá zabezpečení místní sítě, zneužila IP adresu přidělenou počítači obžalovaného; to je notorií, kterou není třeba dokazovat, nicméně z provedených důkazů soud nezjistil, že by tomu tak bylo.

Na podporu tvrzení obžalovaného vystoupila před soudem svědkyně A■■■■ P■■■■, která zná obžalovaného asi od roku 2006, kdy se u něj ucházela o práci sekretářky. Obžalovaný jí dle její výpovědi v roce 2014 poskytl spolupráci, a protože je na mateřské dovolené, bylo to formou vyhledávání uchazečů komunikací po telefonu. Práci pro něj vykonávala v kanceláři na adrese ■■■■ kde měla k dispozici počítač připojený na internet, nicméně kde sídlí společnost A■■■■ S■■■■ s.r.o. neví, i když jí to něco říká (asi se to týká nějakého poradenství). Poškozeného L■■■ zná, poznala ho asi v roce 2011 prostřednictvím obžalovaného s tím, že on nabídl H■■■■ nějakou obchodní spolupráci v IT službách. L■■■ viděla naposledy 2x v roce 2014, bylo to 8.10.2014 viděla ho v autě asi stříbrné barvy, poté ho viděla ještě 2x v kanceláři pana H■■■■, seděl s ním u počítače a něco tam dělali. Vozidlo stálo na vyhrazeném parkovišti atletiky, je na něj vidět

z okna kanceláře, vzdálenost do pěti metrů, pan L■■■■ seděl v autě a pracoval tam. Dne 8.10.2014 tam probíhalo školení, měli nové uchazeče, pan H■■■■ se toho řízení určitě účastnil, zda se v kanceláři zdržoval týden před tím, to nevím.

Obžalovaný asi nemá s poškozeným moc dobré vztahy, H■■■■ v době, kdy navázali pracovní vztah, naznačovala, že nevidí nic dobrého v jejich spolupráci, zrazovala ho od toho, byl to její instinkt.

Dále fakticky potvrdila tvrzení obžalovaného, když uvedla, že poškozený v roce 2014 zfalšoval její podpis jednatelky společnosti E■■■■, kde byli původně H■■■■ a L■■■■ společníky, v níž se v roce 2011 stala jednatelkou.

Soud ani této výpovědi uvěřit nemůže. Důvodem je zejména fakt, že svědkyně je k nepravdivé výpovědi motivována, a to vztahem k osobě obžalovaného, který jí umožnil na mateřské dovolené zaměstnání a evidentně tak nemá zájem na vyvrácení tvrzení obžalovaného. Nelze rovněž přehlédnout, že ačkoli svědkyně obžalovaného zná velmi dlouhou dobu, nezná název jeho firmy, ačkoli v jejím sídle měla pro obžalovaného v roce 2014 vykonávat práci formou vyhledávání uchazečů komunikací po telefonu. Z její výpovědi je rovněž patrné, že není příliš poškozenému nakloněna, aniž by svou averzi vůči němu dokázala vysvětlit - „na poškozeném bylo něco divného“. V jejích tvrzeních jsou obsaženy i další rozpory, zejména pokud jde o její popis formy spolupráce mezi ní a obžalovaným, neboť až na dotaz obžalovaného vypověděla, že se dokonce stala jednatelkou společnosti obžalovaného a poškozeného, byť se původně ucházela u obžalovaného o zaměstnání na pozici sekretářky a obžalovaný jí poté nabídl jen spolupráci uvedenou formou. Svědkyně rovněž tvrdí s naprostou určitostí, že viděla poškozeného dne 8.10.2014 před kanceláří obžalovaného v jeho vozidle, na ostatní podrobnosti z uvedené doby si však tak dobře nevzpomíná, což je poněkud zvláštní v kontextu obhajoby obžalovaného, který do doby konání hlavního líčení neoznačil tvrzení žádného svědka na svou obranu; soud nepřičítá obžalovanému k tíži jím zvolený postup procesní obrany, nicméně je poněkud podivné, že se domáhá slyšení svědků na svou obhajobu až ve stádiu odvolacího řízení podáním ze dne 1.7.2015, ačkoli již dříve označil podání poškozeného za nesmyslná a je tedy evidentní, že se zaviněním trestným činem není srozuměn.

Souhrnně řečeno jde tedy o souhlasná prohlášení obžalovaného a uvedené svědkyně, nicméně obě tvrzení jsou pro shora uvedené důvody naprosto nevěrohodná.

Na druhou stranu má však soud k dispozici dostatek podkladů pro vyvrácení obhajoby obžalovaného a uznání jeho viny projednávaným skutkem.

Soud totiž v hlavním líčení vyslechl poškozeného B■■■■ L■■■■, který potvrdil, že v uvedené době byly na internetu zveřejněny uvedené informace, které však jsou zcela nepravdivé.

Vypověděl, že někdy v listopadu 2014 mu telefonoval pan Ř■■■■, který mu sdělil, že bude reportáž o kauze s obžalovaným H■■■■. V reportáži ČT si všiml, že se mluví o společnosti pcspravce.cz, což mu přišlo divné, proto se podíval na server justice.cz, kde zjistil, že firma, která byla původně obžalovaného, byla přepsána na firmu pcspravce.cz, kde chtěl obžalovaný asi účelově poukázat na problémy ve firmě a poukázat na věci ohledně podnikání. Na základě toho jsem se díval po internetu, kde narazil na server nazkuesenou.cz, kde tyto pomluvy našel.

V diskusi se říkalo „podvodník B [redacted] L [redacted] vlastní spol. G [redacted] se sídlem [redacted] dejte si na něj pozor“ a další skutečnosti uvedené v zápisu policie. Poškozený to pochopil tak, že se to týkalo jeho osoby i firmy, protože se to může vysvětlit tak, že firma pcspravce.cz, která byla zadlužená, a od nového roku mu začaly chodit upomínky od mobilního operátora T-Mobile, neboť někdo zadal jeho adresu na T-Mobile; upomínky byly v hodnotě 120 a 200 tisíc korun. Podal proto trestní oznámení na neznámou osobu s poukázáním na to, s kým má problém.

V říjnu 2014 s obžalovaným vůbec nebyl v kontaktu. Svědkyně P [redacted] byla jednatelkou spol. E [redacted] W [redacted], která dlouho spolupracovala s obžalovaným. V říjnu 2014 se s ní nepotkal. Na adrese [redacted] v říjnu 2014 nebyl, na této adrese byl jednou někdy kolem března ohledně řešení věci v rámci T-Mobilu, byl tam asi 15-30 minut. V období 5-8.10.2014 jsem se tam vůbec nezdržoval, podle výpisu z mobilního telefonu, byl dne 5.10. i 8.10.2014 doma. Přístup do počítačové sítě agentury S [redacted] nikdy neměl, počítače tam neužíval. Jediné místo, kdy byl obžalovaného H [redacted] navštívit, bylo [redacted], kde měla kancelář spol. F&P Consulting a tam mu byl pomáhat i kolega ohledně pracovních záležitostí. IP adresa [redacted] mu je známá, neboť z této IP adresy mu chodily e-maily od obžalovaného H [redacted], a to v roce 2013 do půlky června roku 2014. Podle poškozeného v agentuře S [redacted], pracuje jen L [redacted] H [redacted] jako OSVČ, neví, zda tam někdy pracovala svědkyně P [redacted].

K dotazu státního zástupce poškozený připustil, že má vozidlo Citroen Xsara Picasso, barvy šedá metalíza, měl ho i v roce 2014, svědkyni P [redacted] ve svém autě vezl, takže věděla, jaké má auto.

Vedle tohoto důkazu pak soud vyšel z navazujících listin, zejména z vyjádření poškozeného, který policii poskytl IP adresy, ze kterých mu byly v minulosti od obžalovaného zasílány e-mailové zprávy. Jedná se o IP adresy [redacted] a [redacted], přičemž poskytovatelem těchto IP adres je Telefónica O2.

Ze zprávy internetové spol. gdi s.r.o., IČ: 26301768, která je provozovatelem internetových stránek www.nazkusenou.cz, vyplývá, že předmětné příspěvky byly na diskusní fórum umístěny z IP adresy [redacted], přičemž tato dle sdělení spol. gdi s.r.o., patří obžalovanému, kdy právě z této IP adresy obdrželi také jiné e-mailové zprávy, při komunikaci s obžalovaným.

Ze zprávy Útvaru zvláštních činností Policie ČR vyplývá, že u spol. O2 Czech Republic byla ztotožněna IP adresa [redacted], kdy tato adresa byla přidělena společnosti A [redacted] S [redacted] adresa [redacted], [redacted]. Dle výpisu z obchodního rejstříku ze dne 24.02.2015 bylo zjištěno, že jednatelem uvedené společnosti je od 12.01.2011 do současné doby obžalovaný H [redacted]. Dalším jednatelem uvedené společnosti je od 05.03.2013 do současné doby manželka obžalovaného L [redacted] H [redacted], která před soudem pro blízký příbuzenský poměr k obžalovanému odmítla vypovídat. Ode dne 5.03.2013 a tedy i v době umístění předmětných příspěvků na webový portál ve dnech 5.10.2014 a 8.10.2014 jsou jedinými jednatelem uvedené společnosti pouze jmenovaní manželé H [redacted].

K osobě obžalovaného soud zjistil, že v minulosti již byl soudně trestán a to zdejším soudem, kdy byl rozsudkem ze dne 07.01.2015 pod č.j. 2T 152/2014–121 uznán vinným

jednak přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jednak přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se dopustil tím, že dne 26. 8. 2014 v době od 09:00 hodin do 09:30 hodin, v obci [REDAKCE], okr. [REDAKCE], ulici [REDAKCE], vnikl na pozemek u domu [REDAKCE], kde se volně pohyboval a za užití nalezeného kovového žebříku demontoval a odcizil dvě bezpečnostní kamery zn. Belkin WeMo IP NetCam Wireless Night Vision, které byly nainstalované na zdi domu a následně přistoupil ke vstupním dveřím domu, které v ten okamžik vlastník domu, poškozený B [REDAKCE] L [REDAKCE], otevřel a s poškozeným se o dveře přetahoval, poté z místa utekl, přičemž tímto jednáním způsobil B [REDAKCE] L [REDAKCE], nar. [REDAKCE] škodu odcizením kamer ve výši nejméně 5.200,-Kč, za což byl odsouzen k úhrnnému peněžitému trestu stanovenému ve 20-ti denních sazbách, přičemž jedna denní sazba činí 500,- Kč, celkem 10.000,- Kč, se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání jeden měsíc. Rozsudek nabyl právní moci dne 31.3.2015, kdy bylo s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 31.3.2015, čj. 13To 127/2015-135 odvolání státního zástupce zamítnuto. Jiné negativní informace o osobě obžalovaného nemá soud k dispozici.

Podle § 184 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok. Odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem.

Po provedeném dokazování zhodnocení všech shora uvedených skutečností jak jednotlivě, tak ve vzájemném souhrnu dospěl soud opětovně k jednoznačnému závěru, že vina obžalovaného byla bezpochyby prokázána a může tak odkázat na dříve rozvedené argumenty.

Skutkové okolnosti jsou totiž i nadále prokazovány zejména věrohodnou výpovědí poškozeného, jehož výpověď z přípravného řízení sice nelze v řízení před soudem použít jako důkaz, neboť jde pouze o podané vysvětlení, nicméně poškozený před soudem opětovně sdělil podstatné okolnosti stíhaného jednání nejen v uvedeném rozsahu, ale i zcela v souladu s listinami, které má soud k dispozici jako důkaz a vzhledem k tomu, že soud nemůže uvěřit tvrzení obžalovaného ani slyšené svědkyně, nelze v takovém případě žádným jiným dostupným důkazem vyvrátit věrohodnost tvrzení poškozeného. Obžalovaným navržené slyšení svědků, kteří mají rovněž potvrdit přítomnost vozidla poškozeného dne 8.10.2014 před kanceláří obžalovaného, je dle názoru soud naprosto nadbytečné, neboť je evidentní, že tyto svědci jsou v podobném postavení jako svědkyně Pampuríková a o jejich existenci se orgány činné v trestním řízení dozvídají až z odvolání obžalovaného. Proto lze znovu uzavřít na základě těchto důkazů, že sdělení o osobě poškozeného popsaná ve výrokové části rozsudku byla na síti Internet opravdu zveřejněna, neboť to vyplynulo nejen z výpovědi poškozeného, ale i z popsanych listinných důkazů.

Že jde o trestný čin, vyplývá z těchto skutkových zjištění a navazující legální definice trestného činu pomluvy. Ustanovení § 184 totiž poskytuje ochranu cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život. Lidská důstojnost, osobní čest a dobrá pověst jsou mravními hodnotami člověka ve společnosti, které požívají ochrany i čl. 10 Listiny práv a svobod, podle kterého každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. Předmětem útoku je zde pouze jednotlivec, přičemž nezáleží na tom, zda

osoba, jejíž vážnost mohla být ohrožena, si toho byla nebo mohla být vědoma, ani na tom, zda se postižená osoba o pomluvě dozvěděla. Ochrana je totiž poskytována i osobám dlouhodobě nepřítomným, a dokonce i zemřelým, pokud je pomluva způsobilá značnou měrou ohrozit jejich vážnost. Sdělením nepravdivého údaje je sdělení informace o jiném, která je v rozporu se skutečností, a to byť jen jedné osobě rozdílné od pomlouvaného, za předpokladu, že taková zpráva je způsobilá značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů. Ke sdělení může dojít jakýmkoli způsobem, a to písemně, ústně, prostřednictvím veřejného sdělovacího prostředku, letáků apod. Musí jít o sdělení údaje nepravdivého, a proto sdělení pravdivých skutečností, byť k němu došlo v úmyslu ohrozit vážnost jiného u spoluobčanů, není pomluvou, což však v tomto případě neplatí, neboť obžalovaným uváděné údaje nejsou prokazatelně pravdivé. Nepravdivý údaj se může týkat projevů (ústních, písemných, výtvarných i skutkem) pomlouvané osoby, jejích vlastností nebo smýšlení. Takový nepravdivý údaj musí být způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost pomlouvaného u spoluobčanů, což je třeba hodnotit podle okolností konkrétního posuzovaného případu, zejména s přihlédnutím k postavení dotčené osoby, jejím charakterovým a mravním vlastnostem, dále k povaze sdělovaného údaje, okolnostem sdělení, rozšíření takové informace apod. Příkladem se uvádí poškození v zaměstnání, za které se považuje možnost přeřazení na nižší či méně odpovědnou funkci, možnost výpovědi apod., narušení rodinných vztahů, kterým se rozumí možnost vážných rozporů mezi manžely, jež mohou vést až k rozvratu manželství, závažné narušení vztahů mezi rodiči a dětmi, popř. mezi ostatními blízkými příbuznými apod., nebo jiná vážná újma, jíž je újma, která se významně pomluveného dotýká a za niž se považuje ohrožení politické kariéry, větší odliv zákazníků nebo ztráta větší zakázky při podnikání, neuzavření důležité smlouvy apod. K ohrožení vážnosti u spoluobčanů nemusí dojít, stačí, že nepravdivý údaj je k tomu způsobilý, i když v konkrétním případě nic takového nehrozí (např. pro zcela zjevnou nepravdivost nebo nesmyslnost takového údaje nebo pro mimořádnou důvěru, kterou požívá pomluvená osoba). Tak např. nepravdivý údaj o jiném, že je duševně nemocný, může být údajem způsobilým značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů a poškodit ho v zaměstnání, resp. způsobit mu jinou vážnou újmu ve smyslu znaků trestného činu pomluvy podle § 184 (srov. R 52/1980-II.). Konečně veřejně přístupnou počítačovou sítí se rozumí funkční propojení počítačů do sítí s cílem vytvořit informační systém pracující s tzv. dálkovým přístupem, jakým je především Internet a jiné podobné informační systémy. Nejdůležitější veřejně přístupnou sítí je Internet, jenž je světovou informační počítačovou sítí zahrnující i službu WWW (World Wide Web). To je zároveň kvalifikačním znakem, který odůvodňuje užití přísnější právní kvalifikace uvedeného trestného činu. Vzhledem ke shora uvedenému soud uzavřel, že pokud bylo na síti Internet zveřejněno tvrzení o tom, že poškozený je podvodník, který v souvislosti se svojí výdělečnou činností jako správce počítačových sítí (www.pcspravce.cz), podvádí a falšuje podpisy lidí, pak to nepochybně může vést většímu odlivu zákazníků nebo ztrátě větší zakázky při podnikání, neuzavření důležité smlouvy apod, což bylo nepochybně účelem takového počínání.

Soud totiž z dokazování i nyní zjistil, že obžalovaný nemá s poškozeným zcela ideální vztahy, pro vzájemné spory byl obžalovaný dokonce v minulosti pravomocně odsouzen, jak to vyplývá ze shora uvedeného rozsudku zdejšího soudu. Pachatelství obžalovaného je zjevné, příslušná internetová adresa byla evidována v rozhodné době fakticky na jeho osobu a na osobu jeho manželky, která nemá žádný motiv k takovému jednání, na rozdíl od obžalovaného, který má s poškozeným dlouhodobé spory ze společného podnikání a je nanejvýš zřejmé, že se obžalovaný poté, co byla tato činnost poškozeným ukončena, snažil se obžalovaný poškozenému jakkoli uškodit, mj. i tím, že na internetové síti umístil zjevně nepravdivá tvrzení, způsobilá poškodit poškozeného v jeho podnikatelských aktivitách zejména ztrátou zákazníků, neuzavřením dalších obchodních smluv apod. Koneckonců, i

kdyby soud připustil přítomnost poškozeného dne 8.10.2014 před budovou, v níž tehdy sídlila společnost obžalovaného, nedokazuje to, že poškozený zneužil IP adresu obžalovaného, stejně tak to nedokazuje, že by si takto poškozený počínal i dne 5.10.2015.

Při právním hodnocení zjištěného skutkového děje se tedy soud mohl zcela ztotožnit s právní kvalifikací užitou státním zástupcem v podané obžalobě, neboť bylo bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že obžalovaný, úmyslně sdělil jinému prostřednictvím Internetu nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů a poškodit jej v zaměstnání, a to zcela úmyslně, přinejmenším v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1, písm. b) tr. zákoníku. Toto právní hodnocení jednání obžalovaného tak zcela odpovídá stavu věci i zákonu.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutky, polehčující a přitěžující okolnosti; přihlédl též k osobním a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu a dospěl k závěru, že uložení ještě mírného trestu odnětí svobody, za současného uložení peněžitého trestu, se stanovením spíše symbolického náhradního trestu odnětí svobody je vhodným druhem trestu, který může účinně působit na obžalovaného, který sice byl v minulosti soudně trestán, nicméně nyní projednávané trestné činnosti se dopustil v souběhu s trestnou činností, pro niž byl v minulosti pravomocně odsouzen, a proto soud musel obžalovanému uložit trest souhrnný podle zásad stanovených v § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

Z uvedeného vyplývá, že trest byl obžalovanému uložen podle nejprísnějšiho zákonného ustanovení, vztahujícího se na sbíhající se trestnou činnost obžalovaného, když původní peněžitý trest nyní ani nebyl soudem do výroku rozsudku převzat a byl zpřísněn, jen pokud jde o uložení podmíněného trestu odnětí svobody, jehož výměru soud volil ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, neboť přísnějšího potrestání u obžalovaného dle názoru soudu nebude zapotřebí, byť se obžalovaný v souběhu dopustil více trestných činů, u jednoho z nich dokonce v kvalifikované podobě jeho skutkové podstaty. Soud totiž v novém dokazování zjistil, že obžalovaný bude dostatečně potrestán již uložení trestu odnětí svobody, který nebude přímo spojen s jeho výkonem, neboť sbíhající se trestná činnost obžalovaného je pouze výsledkem špatných vztahů s poškozeným, vzniklých z jejich sporů ze společného podnikání. Soud neváhá sbíhající se nezákonné jednání obžalovaného popsat jako do jisté míry dětinské a tomu odpovídá i mírné potrestání obžalovaného, který je jinak osobou trestně zachovalou a soud nepochybuje o tom, že pohružka výkonem trestu odnětí svobody bude mít na něj pozitivní vliv.

Délku zkušební doby podmíněného odsouzení pak soud volil vzhledem k osobě obžalovaného velmi mírnou, jen půl roku nad spodní hranicí zákonné výměry, neboť je nepochybné, že obžalovaný není nikterak značně kriminálně narušenou osobností a je dán reálný předpoklad, že obžalovaný v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení povede řádný život a osvědčí, že si z rozhodnutí soudu vzal náležité ponaučení a výkonu uloženého trestu odnětí svobody tak pro završení jeho nápravy nebude zapotřebí.

Soud pak obligatorně zrušil předcházející výrok o trestu, uložený rozsudkem Okresního soudu Praha – západ ze dne 7.1.2015, č.j. 2T 152/2014-121, jakož i všechna další

rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, neboť mu to ukládá ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha – západ. Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr.řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 15. září 2015

JUDr. Tomáš Jureček, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Petra Nykodýmová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 6.10.2015
Doložku připojila dne 3.12.2015 Růžena Kalinová